

forslag under Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvorpaa jeg ønsker at henlede det høje Tings og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed, fordi det forekommer mig, at de maa være Genstand for en nærmere Overvejelse.

Jeg beklager, at et Forslag om at give forskellige Universitetsprofessorer en forhøjet Anciennitet ikke har vundet det høje Folketings Bifald. Vignende Bevillinger ere givne ved tidligere Lejligheder, og jeg skønner ikke rettere, end at de Forslag, der foresligger, ere fuldt saa vel begrundede som tidligere. Der er jo her Tale om Mænd, der i Virkeligheden i de paagældende Aar have gjort Professorgerning, men ikke oppehaaret Professorløn. Det er en Ubillighed, som man i øvrigt har rettet; hvorfor vil man saa ikke lade denne bedre Erkendelse komme disse højtfortjente Universitetslærere til gode? Jeg kan kun beklage, at vi ikke paa dette Punkt ved Universitetet have mødt den Velvilje, som vi jo paa andre Omraader i saa høj Grad have kunnet paa- skonne hos det højtærede Folketing. — Dernæst er der forskellige Bevillinger med Hensyn til polyteknisk Læreaanstalt, som heller ikke ere blevne givne under Henviisning til, at den polytekniske Læreaanstalts Lønningslov jo er under Behandling. Ja, jeg gaar jo ud fra, at vi fra alle Sider ere enige om, at denne Lønningslov hører med til det Komplette af Love, som der blev Entighed om i Fjor, og at den for saa vidt altsaa vil fremkomme, og jeg haaber saa, at disse forskellige Bevillinger, som her er Spørgsmaal om, og som ikke ere optagne paa det foreliggende Finanslovsforslag, ville finde en velvillig Overvejelse og eventuelt blive vedtagne, thi det forekommer mig, at de alle ere saare vel begrundede. Jeg tillader mig da tillige at bede om, at den samme Velvilje maa komme ogsaa Universitetsbibliotekets og Kvæsturens Lønningslov til gode, de have jo altid historisk fulgt med Universitetets Lønningslov, og jeg haaber ogsaa, at det samme maa blive Tilfældet her. — Jeg beklager dernæst, at en Bevilling paa 6,000 Kr. som Tilskud til at muliggøre den danske Lægestands Repræsentation paa den forestaaende Lægekongres er bleven nægtet. Det er vel noget, som maa være en Overraskelse og Skuffelse, da der er Tale om et saa ringe Beløb, og da der tidligere er blevet givet Bevillinger til dette Djemed, og den Forudsætning, under hvilken Nægtelsen er flet, nemlig at Lægerne nok skulde være i Stand til selv at betale, dog næppe i alle Tilfælde slaar til; det er dog vel ikke givet, at den dygtigste Læge tillige er den mest velhavende, for saa vidt kan Nægtelsen

af den Bevilling ikke være begrundet. Jeg tillader mig derfor at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, om der virkelig er Grund til at nægte denne lille Bevilling til de danske Læger, naar vi dog paa andre Omraader have været liberale med Hensyn til at muliggøre f. Eks. den danske Industris og det danske Haandværks Repræsentation og til dette Djemed anvende betydelige Summer. Jeg tillader mig dernæst at henlede Opmærksomheden paa, at der jo gives Bevillinger til Rejser for mange, haade for Stolelærere, for Husmænd og ogsaa for Professorer i Statsvidenskab, under Henviisning til en Bearundelse, som jo vil komme alle Universitetslærere til gode, og jeg tillader mig derfor at henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa, om ikke der ogsaa kunde blive Mulighed for en lignende Bevilling til de andre Universitetslærere, som allerede er tilstaaet de statsvidenskabslige Professorer, thi det turde vel erkendes, at der er ganske den samme Grund for alle Universitetslærerne som for enkelte af dem, derfor, naar man overhovedet finder det forstvarligt at give Rejseunderstøttelser, er der Grund til at lade disse komme alle til gode. Jeg tillader mig derfor at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt og udbeder mig en velvillig Bedømmelse af et eventuelt Forslag, for saa vidt Andragende derom maatte fremkomme. — Paa den anden Side skønner jeg ikke rettere, end at, naar der foreslaas en Forhøjelse af Bevillingen til Lærerne til det dobbelte Beløb, saa er det en Bevilling, som nærmest havde sin Plads paa Seminariumsloven og for saa vidt altsaa burde omhandles i Forbindelse med den.

Der er dernæst nogle andre Nægtelser af Bevillinger, jeg gerne vil tillade mig at fremdrage. Det er Nægtelsen af Forhøjelse af Timebetalingen for Timelærere ved de lærde Skoler. Naar vi have faaet en Lønningslov i Fjor, som forhøjer Adjunkternes Lønning, forekommer det mig, at det da kunde være billigt, at man, naar afstillige Timelærere, som ere ansatte for at blive Adjunker, endnu ikke have naaet denne Stilling, dog gav dem et Bederslag for deres Arbejde, som stod i Forhold til, hvad man havde erkendt, at det Arbejde egentlig var værdt. Det vil jo kun være et lille Beløb for forskellige Timelærere, og det forekommer mig, at Billighed i høj Grad taler for, at dette Krav imødefindes, og efter de Udtalelser, der faldt under Forhandlingerne i det andet Ting, tillader jeg mig at nære det Haab, at der er Mulighed for, at denne Forhøjelse bliver tilstaaet, i alt